

«Σχέδιο Ανάπτυξης και Παραγωγικής Ανασυγκρότησης – Ρόλος του Αγροτικού Τομέα»

Αίθουσα Γερουσίας της Βουλή των Ελλήνων

23 Νοεμβρίου 2015

Όταν το 2010 η χώρα κλήθηκε να αντιμετωπίσει τα ογκώδη προβλήματα που ανέδειξε η χρηματοπιστωτική κρίση, τα σημαντικά διαρθρωτικά προβλήματα της ελληνικής οικονομίας, πολλοί υποστήριξαν ότι θα πρέπει να δούμε την κρίση ως **ευκαιρία**.

Ευκαιρία να διορθώσουμε

- ✓ τις **παθολογίες**, τις **αδυναμίες** και τα **δομικά προβλήματα** που προκάλεσαν και
- ✓ διόγκωσαν τις **συνέπειες της διεθνούς χρηματοπιστωτικής κρίσης** στην ελληνική οικονομία.

Πέντε χρόνια μετά, **εξακολουθεί να μην έχει διαμορφωθεί** ένα νέο παραγωγικό- αναπτυξιακό μοντέλο για τη χώρα.

Πέντε χρόνια μετά

- η βαρβαρότητα,
- η χυδαιότητα,
- η αερολογία,
- η τζάμπα μαγκιά,
- η ανηθικότητα,
- ο τυχοδιωκτισμός
- και η υποκρισία αναγορεύονται σε υπέρτατες αρετές και αξίες!

Η ελληνική οικονομία εξακολουθεί να πάσχει από διαρθρωτικές αγκυλώσεις και καθίσταται αναγκαία περισσότερο από ποτέ η διαμόρφωση ενός εθνικού σχεδίου ανάπτυξης.

Το σχέδιο αυτό θα μπορεί να υλοποιηθεί μόνο μέσα από τις απαραίτητες θεσμικές μεταρρυθμίσεις και την αναδιάρθρωση των δομών της.

Η Ελλάδα οφείλει να αναστοχαστεί και να αναλογιστεί

- πού μπορεί να ειδικευτεί
- και να γίνει απαραίτητη στην παγκόσμια οικονομική σκηνή.

Η έλλειψη μιας ευρείας παραγωγικής βάσης αποτελεί θεμελιώδες πρόβλημα της ελληνικής οικονομίας.

Το πολιτικό σύστημα της χώρας αδυνατούσε και αδυνατεί να παράγει μία αγροτική πολιτική που να ανταποκρίνεται στις ανάγκες παραγωγών και καταναλωτών. Το ΥΠΑΑΤ τις τελευταίες δεκαετίες χωρίς αναπτυξιακό σχεδιασμό περιορίστηκε σε ρόλο απλού διαχειριστή των επιδοτήσεων.

- Δεν έχουμε χωροταξικό σχεδιασμό,
- δεν έχουμε δασολόγιο,
- δεν έχουμε κτηματολόγιο,
- δεν προστατεύουμε όσο πρέπει τη γεωργική γη υψηλής παραγωγικότητας.
- Δεν έχουμε -όχι τυχαία- τους απαραίτητους ελεγκτικούς μηχανισμούς για την προστασία της δημόσιας υγείας.

Μικροπολιτικές σκοπιμότητες, τεράστια λάθη και διοικητική ανεπάρκεια στερούν από τη χώρα τη δυνατότητα να αξιοποιήσει σωστά το την νέα Κ.Α.Π. και να δημιουργήσει σοβαρές προϋποθέσεις αγροτικής ανάπτυξης.

Αντιμέτωπη με το φάσμα της ολικής αποσάθρωσης βρίσκονται τούτες τις ώρες που μιλάμε οι δομές της εγχώριας αγροτικής παραγωγής.

Το κλείσιμο των τραπεζών το καλοκαίρι που μας πέρασε, ήρθε σε μια περίοδο που οι μεγάλες και σύνθετες καλλιέργειες βρίσκονταν σε κρίσιμο στάδιο ανάπτυξης.

Έτσι προέκυψαν

- Προβλήματα με τις αγροτικές πληρωμές,
- Προβλήματα στις εισαγωγές/εξαγωγές και αγορά αγροτικών εφοδίων (Γεωργικών Φαρμάκων & λιπασμάτων)
- Προβλήματα στην προμήθεια Ζωοτροφών

Την ίδια στιγμή, σε δύσκολη θέση περιήλθε και η μεταποιητική βιομηχανία, καθώς δυσκολεύεται πλέον να προμηθευτεί τα απαραίτητα εφόδια για τη λειτουργία της, παράλληλα με την χρηματοπιστωτική ασφυξία που βιώνουν όλες οι Ελληνικές επιχειρήσεις.

Όλα αυτά έχουν ως αποτέλεσμα

- τον περιορισμό της παραλαβής αγροτικών προϊόντων,

- Την κατάρρευση των τιμών
- την οικονομική καταστροφή των αγροτικών εκμεταλλεύσεων.

Η κατάρρευση του οικοδομήματος της ελληνικής γεωργίας αποτελεί πλέον μια πραγματικότητα. Ταφόπλακα του η επερχόμενη φορολογική λαίλαπα της Ελληνικής Γεωργίας και Κτηνοτροφίας.

Η συγκυβέρνηση Σύριζα-ΑΝΕΛ δέσμια των ιδεοληψιών της

- Αδυνατεί να αντιληφθεί την γενεσιουργό αιτία του προβλήματος στον αγροτικό τομέα.
- Αδυνατεί να κατανοήσει το μέγεθος του προβλήματος και της παράπλευρες επιπτώσεις του σε άλλους παραγωγικούς τομείς.
- Αδυνατεί να κατανοήσει της αλλαγές που έγιναν και θα γίνουν τα επόμενα χρόνια στα πλαίσια της ΕΕ με βάση την νέα ΚΑΠ (2015-2020).

Οι τεράστιες αλλαγές στον τρόπο με τον οποίο οι διεθνείς αγορές επηρεάζουν πλέον τις τιμές των γεωργικών προϊόντων ,

κατέστησε επιβεβλημένη την αλλαγή της Ευρωπαϊκής Αγροτικής Πολιτικής.

Για πρώτη φορά μέσω της νέας ΚΑΠ υπάρχει αναδιανομή πόρων ανάμεσα στα κράτη-μέλη ,

που έχει σαν βάση το γεγονός ότι οι νέες χώρες-μέλη μπήκαν αργότερα, με άλλα κριτήρια και συγκριτικά με τις παλαιότερες έπαιρναν λιγότερες ενισχύσεις.

Υπάρχει μια σειρά νέων μέτρων ενίσχυσης των συλλογικών οργανώσεων των παραγωγών σε επίπεδο ΕΕ , δίνοντας ιδιαίτερο βάρος στις διεπαγγελματικές οργανώσεις.

Η νέα ΚΑΠ είναι «a la carte” , έχει χάσει όλα τα «κοινά» χαρακτηριστικά της

και αυτό ενέχει τον κίνδυνο για μερική ή ολική επανεθνικοποίηση της μετά το 2020

και αυτό οφείλουμε να το λάβουμε σοβαρά υπόψη.

Η εφαρμογή όσο και ο έλεγχος της νέας ΚΑΠ σε τρεις Περιφέρειες εσωτερικής σύγκλισης ενέχει

1. πολυπλοκότητα,
2. γραφειοκρατία

3. και κινδύνους για δημοσιονομικούς καταλογισμούς.

Πρέπει να καταλάβουμε

όλοι ότι δεν μπορεί να υπάρξει αγροτική ανάπτυξη χωρίς αγροτική πολιτική.

Η όποια εφαρμογή πολιτικής στον αγροτικό τομέα θα πρέπει να έχει ως στόχο

- τη μεγιστοποίηση της αποδοτικότητας των πόρων,
- την αύξηση της παραγωγικότητας
- και τη στήριξη του αγροτικού εισοδήματος
- παράλληλα με τη προστασία του περιβάλλοντος
- και τον σεβασμό των τοπικών κοινωνιών.

Θεωρώ ότι η επικείμενη εφαρμογή της νέας Κ.Α.Π. αποτελεί μέγιστη ευκαιρία για τη χώρα μας,

ώστε ο πρωτογενής τομέας της οικονομίας να αποτελέσει μοχλό ανάπτυξης και εξόδου από την οικονομική κρίση.

Πρέπει να κατανοήσουμε όλοι ότι

δεν μπορεί να γίνει αγροτική ανάπτυξη χωρίς σωστή διαχείριση των τεράστιων κονδυλίων της νέας Κ.Α.Π. (περίπου 20 δις ευρώ για τη περίοδο 2015 – 20).

Πρέπει να κατανοήσουμε όλοι ότι

είναι εγκληματικό οι ενισχύσεις αυτές να μην πιάσουν πάλι τόπο!!!